

Tárgy

Tagállami kötelezettségesség – Az Álava tartomány vállalkozásai részére Spanyolország által a beruházási összeg 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2001. július 11-i (C(2001) 1759 számon közölt) bizottsági határozat (HL 2002. L 296., 1. o.) végrehajtásához szükséges intézkedések határidőre való elfogadásának elmulasztása – A Territorio Histórico de Álava pénzügyi intézkedései – Kötelezettség a már kifizetett támogatások visszatérítésére és a jövőbeli támogatások felfüggesztésére

Rendelkező rész

1) A Spanyol Királyság, mivel nem fogadta el határidőre:

- az Álava tartomány vállalkozásai részére Spanyolország által a beruházási összeg 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2001. július 11-i 2002/820/EK bizottsági határozat (C-485/03. sz. ügy);
- az Álava tartományban egyes újonnan alapított vállalkozások részére Spanyolország által nyújtott állami támogatásról szóló, 2001. július 11-i 2002/892/EK bizottsági határozat (C-488/03. sz. ügy);
- a Vizcaya tartomány vállalkozásai részére Spanyolország által a beruházási összeg 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2001. július 11-i 2003/27/EK bizottsági határozat (C-487/03. sz. ügy);
- a Vizcaya tartományban egyes újonnan alapított vállalkozások részére Spanyolország által nyújtott állami támogatásról szóló, 2001. július 11-i 2002/806/EK bizottsági határozat (C-490/03. sz. ügy);
- a Guipúzcoa tartomány vállalkozásai részére Spanyolország által a beruházási összeg 45 %-át kitevő adójóváírás formájában nyújtott állami támogatásról szóló, 2001. július 11-i 2002/894/EK bizottsági határozat (C-486/03. sz. ügy), és
- a Guipúzcoa tartományban egyes újonnan alapított vállalkozások részére Spanyolország által nyújtott állami támogatásról szóló, 2001. július 11-i 2002/540/EK bizottsági határozat (C-489/03. sz. ügy),

2. és 3. cikkének való megfeleléshez szükséges intézkedéseket, nem teljesítette az e határozatokból eredő kötelezettségeit.

2) A Bíróság a Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 21., 2004.1.24.

A Bíróság (nagytanács) 2006. december 5-i ítélete (A Corte d'appello di Torino és a Tribunale di Roma [Olaszország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Federico Cipolla kontra Rosaria Portolese, férjezett neve Fazari (C-94/04. sz. ügy), valamint Stefano Macrino és Claudia Capoparte kontra Roberto Meloni (C-202/04. sz. ügy)

(C-94/04. és C-202/04. sz. ügy) (¹)

(Közösségi versenyjogi szabályok – Az ügyvédi tiszteletdíjak díjszabására vonatkozó nemzeti jogszabályok – Szakmai díjszabások rögzítése – Szolgáltatásnyújtás szabadsága)

(2006/C 331/03)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

A Corte d'appello di Torino, Tribunale di Roma [Olaszország]

Az alapeljárás felei

Felperesek: Federico Cipolla (C-94/04. sz. ügy), Stefano Macrino és Claudia Capoparte (C-202/04. sz. ügy)

Alperesek: Rosaria Portolese, férjezett neve Fazari (C-94/04. sz. ügy), Roberto Meloni (C-202/04. sz. ügy)

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Corte d'appello di Torino – A közösségi szabályok ügyvédi szolgáltatásokra való alkalmazhatósága – Kötelező díjszabásokat előíró, és az ügyvédi díjszabásra vonatkozó, ügyfél és ügyvéd között létrejött megállapodást érvénytelenné tevő nemzeti szabályozás.

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Tribunale di Roma – A bíróságok előtti képviselést és a nem ügyvédek által is gyakorolható jogi tanácsadási tevékenységeket nyújtó ügyvédi szolgáltatásokat magában foglaló tiszteletdíjakra vonatkozó díjszabást jóváhagyó nemzeti szabályozás EK 10. és 81. cikkkel való összeegyeztethetősége.

Rendelkező rész

1) Az EK 10., EK 81. és EK 82. cikkel nem ellentétes az, hogy valamely tagállam olyan szabályozó intézkedést fogadjon el, amely a Consiglio nazionale forense-hez (országos ügyvédi kamarai tanács) hasonló ügyvédi szakmai kamarai szerv által készített tervezet alapján olyan díjszabást hagy jóvá, amely az ügyvédi hivatáshoz tartozó személyek tiszteletdíjainak alsó határát rögzíti, és amelytől elvben nem lehet eltérni sem az ügyvédi hivatást gyakorlók által nyújtható szolgáltatások, sem olyan szolgáltatások – mint például a peren kívüli szolgáltatások – esetén, amelyeket olyan gazdasági szereplő is nyújthat, akire a hivatkozott díjszabás nem alkalmazandó.

2) Az olyan szabályozás, amely abszolút módon tiltja a díjszabás által rögzített tiszteletdíjak legalsó határától való, megállapodásban rögzített eltérést – az alapeljárás tárgyát képező ügyszámhoz hasonlóan – olyan szolgáltatások esetében, amelyek egyrészt peres eljárással kapcsolatosak, másrészt ügyvédek által nyújthatók, az EK 49. cikkben előírt szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását képezi. A kérdést előterjesztő bíróság feladata megvizsgálni, hogy az ilyen szabályozás – tekintettel az alkalmazás konkrét megvalósulására – valóban megfelel-e fogyasztók védelmére és az igazságszolgáltatás megfelelő működésére irányuló céloknak, amelyek e szabályozást indokolhatják, illetve a szabályozás által előírt korlátozások nem tűnnek-e aránytalannak fenti célkitűzésekhez viszonyítva.

(¹) HL C 94., 2004.4.17.
HL C 179., 2004.7.10.

A Bíróság (harmadik tanács) 2006. december 7-i ítélete (az Audiencia Provincial de Barcelona – Spanyolország előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE) kontra Rafael Hoteles SA

(C-306/05. sz. ügy) (¹)

(Szerzői jog és szomszédos jogok az információs társadalomban – A 2001/29/EK irányelv – 3. cikk – A nyilvánossághoz közvetítés fogalma – Szállodai szobákban elhelyezett televíziókészülékek útján közvetített művek)

(2006/C 331/04)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Audiencia Provincial de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: Sociedad General de Autores y Editores de España (SGAE)

Alperes: Rafael Hoteles SA

Tárgy

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167, 2001.6.21., 10. o.) értelmezése – A „nyilvánossághoz közvetítés” fogalma (az irányelv 3. cikke) – A „szigorúan magánhasználatú lakóhelyiség” fogalma – Szállodai szobákban elhelyezett televíziókészülékek útján közvetített művek

Rendelkező rész

1) Mégha a tárgyi eszközök pusztá biztosítása önmagában nem is képez az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok

egyres vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett közvetítést, a valamely szállodában televízió-készülékek útján vett jelek közvetítése az e létesítmény szobáiban megszálló vendégek részére, függetlenül a vett jelek közvetítésének technikai módszerétől, ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének értelmében vett nyilvánosságához közvetítésnek minősül.

2) A szállodai szobák magánjellege nem zárja ki azt, hogy a műveknek az azokban üzemeltetett televízió-készülékek útján történő közvetítése a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nyilvánosságához közvetítésnek minősüljön.

(¹) HL C 257., 2005.10.15.

A Bíróság (nagytanács) 2006. december 12-i ítélete (a High Court of Justice (Chancery Division) [Egyesült Királyság] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation kontra Commissioners of Inland Revenue

(C-374/04. sz. ügy) (¹)

(Letelepedés szabadsága – Tőke szabad mozgása – Társasági adó – Osztalékfizetés – Adójóváírás – Az illetőséggel rendelkező és nem rendelkező részvényesekkel szembeni eltérő bánásmód – Kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények)

(2006/C 331/05)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

High Court of Justice (Chancery Division)

Az alapeljárás felei

Felperes: Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation

Alperes: Commissioners of Inland Revenue

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – High Court of Justice (Chancery Division) (Egyesült Királyság) – A társasági adóra vonatkozó nemzeti jogszabályok – Levonás a forrásnál („társasági adóelőleg”) a leányvállalat által az anyavállalatnak fizetett osztalékból – Adójóváírás („tax credit”), melynek célja az anyavállalatnál felmerülő levonás figyelembe vétele – Adójóváírás, amely kizárólag az érintett tagországban, illetve bizonyos más olyan tagországban illetőséggel rendelkező személyekre vonatkozik, amely tagország részese az adójóváírásra vonatkozó rendelkezést tartalmazó kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménynek – Tagállami felelősség a közösségi jog megsértése esetén – A kártérítés módja